

ЊУЈОРК - Док се Доналд Трамп припрема за Белу кућу, а Тереза Меј за Брегзит, Европску унију 2017. године очекује суочавање са последицама политичких потреса из ове године након којих би се Немачка могла наћи у улози усамљеног лидера.

Ренационализација политике, односно одбијање глобализације и међународне сарадње, које су карактерисали поредак после 1945. године, постали су све популарнији.

Како наводи ЦНН, Европска унија посрће. Италијански премијер Матео Ренци ће вероватно изгубити подршку на референдуму о уставној реформи који се одржава за викенд, што ће скоро сигурно довести до његове оставке и успона антиевропских странака у Италији.

У Аустрији ће, како се чини, нови председнк постати Норберт Хофер из крајње десничарске Слободарске партије (ФПО).

Герт Вилдерс, из антиисламске и антиевропске Партије слободе у Холандији који је позивао на Европско патриотско пролеће и обећао да ће Холандија опет "бити велика", могао би да победи на парламентарним изборима на пролеће следеће године.

Ипак, како се наводи, Европска унија највише страхује од избора у две највеће чланице - Немачкој и Француској.

Покретачи европске интеграције Париз и Берлин сада се суочавају са популистичком крајњом десницом у виду Националног фронта и Алтернативе за Немачку, мада је мало вероватно да би они могли да победе на изборима.

Међутим, више од популизма, Европској унији прети растућа "шизма" у немачко-француској осовини, а због различитог правца у којем се крећу Париз и Берлин, свака стратешка дугорочна визија за ЕУ скоро да је немогућа.

Француска се окреће себи, остављајући Немачку саму на челу ЕУ - што је још тежи задатак због чињенице да Британци одлазе.

Републикански кандидат у Француској Франсоа Фијон највероватније ће се суочити са Марин Ле Пен из Националног фронта, коју ће вероватно победити.

У Немачкој се очекује победа Ангеле Меркел за четврти канцеларски мандат, када ће доспети под притисак не само домаћих бирача, већ и међународне заједнице, да је "последња бранитељка" умерене либералне демократије и глобализације.

И док се сви окрећу себи, Немачка ће се наћи на позицији коју никад није желела - да покуша сама да води Европу. А изазови су бројни - Брегзит, Русија, Турска, мигранти, криза еврозоне и непредвидљиви Доналд Трамп, закључује се у анализи.

(Танјуг)